

دارای رتبه علمی - پژوهشی از کمیسیون نشریات علوم پزشکی کشور

فراوانی تیپ emm و فنوتیپ های مقاومت به اریترومايسين در استرپتوکوکهای گروه A جدا شده از گلودرد های چرکی در غرب استان مازندران

چکیده

زمینه و هدف: شناسایی سویه های استرپتوکوکوس گروه A (استرپتوکوکوس پیوژنز) عمدتاً بر پایه روشهای سرولوژیک، مبتنی بر آنتی ژن های سطحی T و M یوده و بر این اساس سرو تایپ های مختلفی از سراسر جهان گزارش شده است. بدنبال آن تعیین توالی انتهای آمینی ژن emm جایگزین روشهای قدیمی تر شده و بر این اساس بیش از 150 تیپ emm در سراسر جهان شناخته شده است. هدف این مطالعه تعیین شیوع تیپ های emm در بین جدایه های حلقی حاصل از گلودرد های چرکی و همچنین الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی آنها در مناطق غربی استان مازندران طی سالهای 89-90 می باشد.

روش بررسی: 50 جدایه از حلق افراد مبتلا به گلودرد های چرکی مراجعه کننده به مراکز بیمارستانی مستقر در شمال ایران شامل بیمارستانهای شهید رجایی تنکابن، امام سجاد رامسر و طالقانی چالوس طی سالهای 89-90 به روش کشت در محیط آگار خوندار، آزمایش حساسیت به باسیتراسین، آزمون PYR و همچنین اگلوتیناسیون توسط آنتی سرم های اختصاصی شناسایی شدند. حساسیت آنتی بیوتیکی جدایه ها با استفاده از دیسک های خریداری شده از شرکت پادتن طب ایران، توسط روش کربی بائر و تجزیه و تحلیل آن بوسیله جدول استاندارد CLSI انجام گرفت. ارزیابی مکانیسم مقاومت به اریترومايسين توسط روش مضاعف دیسکی در حضور اریترومايسين و کلیندامایسین انجام شد. ژن emm همه جدایه ها تکثیر و محصولات PCR آنها توسط شرکت ماکروژن کره تعیین توالی شده و با استفاده از برنامه BLAST2.0 (مرکز ملی اطلاعات بیوتکنولوژی، قابل دسترسی در پایگاه WWW.ncbi.nlm.nih.gov/BLAST) توالی های ژنهای مورد نظر با توالی های منتشره در بانک ژنی، جهت تعیین تیپ emm مقایسه شدند.

یافته ها: 4 تیپ مختلف emm شناسایی شد. از میان آنها emm5 فراوانترین بوده (26 مورد، 52%) و بدنبال آن emm12 (12 مورد، 24%) و emm79 و emm86 با فراوانی یکسان (6 مورد، 12%) حضور داشتند. همه آنتی بیوتیک های دارای حلقه بتا لاکتام اثر مهاري بر ایزوله ها نشان دادند، در صورتیکه 18% از جدایه ها (9 مورد) مقاوم به اریترومايسين بودند. شایع ترین فنوتیپ مقاوم cMLSb (66,6%) و بدنبال آن فنوتیپ M (33,3%) بوده، درحالیکه در هیچکدام از جدایه ها فنوتیپ iMLSb مشاهده نشد. 6 مورد از جدایه ها (12%) مقاوم به کلیندامایسین بودند.

نتیجه گیری: نتایج حاصل حضور متفاوتی از تیپ های emm جدا شده از موارد حلقی، نسبت به جدایه های سایر نقاط جهان نشان می دهد، وجود تیپ emm86 در فراوانی که در گزارشات قبلی ذکر نشده است حائز اهمیت میباشد. وجود مقاومت آنتی بیوتیکی به اریترومايسين از یافته های ارزشمند این تحقیق می باشد.

واژه های کلیدی: استرپتوکوکوس پیوژنز، تیپ emm، اریترومايسين، iMLSb، cMLSb

آدرس مقاله:

جعفرپور م، ناظمی ع، میرزایی ا، فرزانی حق ر. " فراوانی تیپ emm و فنوتیپ های مقاومت به اریترومايسين در استرپتوکوکهای گروه A جدا شده از گلودرد های چرکی در غرب استان مازندران". مجله علوم آزمایشگاهی پاییز و زمستان، 1390 دوره پنجم (شماره 2): 15-19

مصطفی جعفرپور

استادیار گروه میکروبیولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تنکابن، ایران، تنکابن

علی ناظمی

استادیار گروه ژنتیک، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تنکابن، ایران، تنکابن

امیر میرزایی

کارشناس ارشد میکروب شناسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد لاهیجان، ایران، لاهیجان

ساسان رهبر فرزانی حق

کارشناس ژنتیک دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تنکابن، ایران، تنکابن

نویسنده مسئول: مصطفی جعفرپور

تلفن: 01924270514

پست الکترونیک: s.jafarpour@toniau.ac.ir

آدرس: تنکابن، ولی آباد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن، گروه میکروبیولوژی

وصول مقاله: 90/7/24

اصلاح نهایی: 90/11/3

پذیرش مقاله: 90/11/30

مقدمه

استرپتوکوکوس گروه A (استرپتوکوکوس پیوژنز) یکی از عوامل واگیری و مرگ و میر در بسیاری از نقاط جهان می باشد (1). در کشورهای توسعه یافته فرم حاد و تهاجمی بیماری و التهاب حلق از مهمترین مشکلات بهداشت جامعه می باشند، در حالیکه در کشورهای کمتر توسعه یافته، تب روماتیسمی، فرم تهاجمی و گلو مریلوفنریت استرپتوکوکوسی همراه با عفونت های پوستی عمده ترین اشکال بیماری را تشکیل می دهند (2). در گذشته شناسایی سویه های باکتری بر پایه روشهای سرولوژیک، مبتنی بر آنتی ژن های سطحی M و T بوده و بر این اساس سرو تایپ های مختلفی از سراسر جهان گزارش شده است (3).

در سالهای بعد تعیین توالی انتهای آمینی ژن emm (ژن کد کننده پروتئین M) جایگزین روشهای قدیمی تر شده و معایبی همانند دسترسی محدود به آنتی بادی های تعیین کننده تیپ و مشکلات تفسیر نتایج را برطرف کرده است (4) علاوه بر این مزایایی همانند ارزان بودن، به آسانی اجراء شدن حتی بر روی تعداد زیاد نمونه، حساسیت و اختصاصیت بالای آزمایش و تکرار پذیری آن نیز از توانایی های این روش محسوب می گردد. این آنتی ژن پروتئینی یکی از مهمترین مارکرها های اپیدمیو ایمونولوژیک جهت تعیین مشخصات استرپتوکوکوس گروه A می باشد. در این روش با استفاده از دو پرایمر شدیداً حفظ شده قسمت بزرگی از ژن emm تکثیر میگردد (3000-5000bp) تعیین تیپ و تحت تیپ emm بر اساس ارزیابی 150 نوکلئوتید قابل تغییر کد کننده 50 اسید آمینه انتهای آمینی پروتئین M می باشد. بر این اساس بیش از 150 تیپ emm در سراسر جهان شناخته شده است.

اطلاعات اندکی در خصوص همه گیری شناسی مولکولی و حساسیت آنتی بیوتیکی استرپتوکوکوس گروه A در ایران وجود دارد. هدف این مطالعه تعیین شیوع تیپ های emm در بین جدایه های حلقی حاصل از گلودرد های چرکی در مناطق غربی استان مازندران طی سالهای 89-90 می باشد و علاوه بر این الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی جدایه ها به آنتی بیوتیک های مشخصی تعیین شد.

روش بررسی

جداسازی و شناسایی استرپتوکوکوس گروه A
50 جدایه حلقی از 167 بیمار مبتلا به گلودرد های چرکی مراجعه کننده به مراکز بیمارستانی مستقر در شمال غرب ایران شامل بیمارستانهای شهید رجایی تنکابن، امام سجاد رامسر و طالقانی چالوس طی سالهای 89-90 شناسایی شدند. تمام این نمونه ها بروی محیط آگار خوندار همولیزتا داشته، آزمایش حساسیت به باسیتراسین و PYR (کیت Flucka ساخت کشور سوئیس) مثبت بوده و با آنتی سرم های اختصاصی استرپتوکوکوس گروه A اگلو تینه شدند.

بررسی حساسیت آنتی بیوتیکی

بررسی حساسیت آنتی بیوتیکی، با استفاده از دیسک های پنی سیلین، آموکسی سیلین، اریترومايسين، آمپی سیلین، سفکسیم، وانکومايسين و کلیندامایسین خریداری شده از شرکت (پادتن طب- ایران) توسط روش کربی بایر انجام شد. هاله های اطراف هر یک از دیسک ها با توجه به جدول استاندارد CLSI، بررسی گردید. به علت اهمیت استفاده از اریترومايسين به جای پنی سیلین در افراد حساس (6)، ارزیابی مکانیسم مقاومت به اریترومايسين توسط روش مضاعف دیسکی (7) با دیسک های (15µg) اریترومايسين و (2µg) کلیندامایسین به فاصله 20 mm کنار هم، در محیط آگار خوندار، با انکوباسیون 35 درجه سلیسوس یک شب و 5% CO2 انجام گرفت.

جدایه های مقاوم به اریترومايسين و حساس به کلیندامایسین که منطقه ممانعت کنندگی آن کلفت و ضخیم شده، فنوتیپ iMLSb (inducible Macrolid, Lincosamide, Streptogramin B) جدایه های مقاوم به هر دو آنتی بیوتیک فوق الذکر فنوتیپ Lincosamide, Streptogramin B constitutive) cMLSb; (Macrolid, و جدایه های مقاوم به اریترومايسين و حساس به کلیندامایسین که منطقه ممانعت کنندگی آن کلفت و ضخیم نیست، فنوتیپ M (macrolid efflux) رانشان می دهند.

تکثیر ژن emm

برداشت مقدار مناسبی از باکتری مثبت در آزمایشات بیوشیمیایی (یک لوپ کامل) و تهیه سوسپانسیون سلولی در $300\mu\text{l}$ 0.085% NaCl، قراردادن میکروتیوب های حاوی باکتری در 70°C به مدت 15 دقیقه، سانتریفوژ میکروتیوب ها با ماکزیمم سرعت (14000 rpm در دقیقه) و دور ریختن مایع رویی، سوسپانسیون مجدد رسوب سلولی در $50\mu\text{l}$ بافر TE (10 mM Tris و 1 mM EDTA و $\text{pH } 8$) و $10\mu\text{l}$ موتانولیزین (3000 units/ml) و $2\mu\text{l}$ هیالورونیداز، انکوباسیون میکروتیوب ها در 37°C به مدت 30 دقیقه، قراردادن میکروتیوب ها در 100°C به مدت 10 دقیقه. سپس $5\mu\text{l}$ از DNA استخراج شده با استفاده از پرایمر های اختصاصی ژن emm و مطابق برنامه زمانی و دمایی پیشنهادی Montes و همکاران امپلیفیه شدند (5).

1) TATT(C/G)GCTTAGAAAATTA
2) GCAAGTTCTTCAGCTTGTTT

تیپ بندی توالی های emm

محصولات PCR با استفاده از پرایمر شماره 1 توسط شرکت ماکروژن کره تعیین توالی شدند. برنامه BLAST2.0 (مرکز ملی اطلاعات بیوتکنولوژی، قابل دسترسی در پایگاه (www.ncbi.nlm.nih.gov/BLAST)) جهت مقایسه توالی های DNA با توالی های منتشر شده در بانک ژنی مورد استفاده قرار گرفت. جهت تعیین تیپ و

تحت تیپ، حداقل 240 باز اولیه حاصل از تکثیر پرایمر 1 یا 2 emm sec در جایگاه اختصاصی پیش فرض تیپ جستجو شد، بدنبال تطابق کامل (180/180) توالی وارد شده با داده های اختصاصی تیپ و یا شباهت کامل بازهای 180-31 با اختلاف 3 و یا کمتر در بازهای 30-1، سویه و تحت سویه مشخص گردید.

یافته ها

50 ایزوله بخوبی تعیین توالی شده و همه آنها در تجزیه و تحلیل توالی یابی ناحیه emm، شباهت داشتند. 4 تیپ مختلف شناسایی شد. از میان آنها 5 emm در 26 مورد شناسایی شد (52%) و فراوانترین تیپ بود و بدنبال آن 12 emm با 12 مورد (24%) و 79 mm و 86 emm با فراوانی یکسان 6 مورد (هر کدام 12%) شناسایی شدند (جدول 1).

همه آنتی بیوتیک های دارای حلقه بتا لاکتام، از رشد جدایه های فوق ممانعت کردند، در صورتیکه 18% از جدایه ها (9 از 50) مقاوم به اریترومایسین بودند. شایع ترین فنوتیپ مقاوم cMLS_B (66,6%) و بدنبال آن فنوتیپ M (33,3%) بوده، درحالیکه هیچکدام از جدایه ها فنوتیپ iMLS_B را نشان ندادند. 3 مورد از 9 جدایه مقاوم به اریترومایسین (33,3%) به کلیندامایسین حساس بودند (جدول 2).

جدول 1: توزیع تیپ های مختلف emm جدایه های استرپتوکوکوس پیوژنز در شمال ایران

تیپ emm	تعداد (درصد) ایزوله ها
5	26 (52%)
12	12 (24%)
79	6 (12%)
86	6 (12%)

جدول 2: تعیین فنوتیپ های مقاومت به اریترومايسين در نمونه های استرپتوکوکوس پیوژنز جدا شده از بیماران در شمال ایران

فنوتیپ مقاومت به اریترومايسين (مورد)		کل جدايه ها (50 ایزوله)
iMLSB	cMLSB	فنوتیپ M
0	6	3
	(مقاوم به کلیندامایسین)	(حساس به کلیندامایسین)

بحث

و تیپ 5 در نواحی استرالیا و اقیانوسیه دارای شیوع بالایی می باشد. از ویژگی های برجسته این مطالعه حضور سروتیپ emm86 از موارد فانژیت بوده که در هیچکدام از مطالعات مشابه انجام شده در سایر نقاط دنیا گزارش نشده است.

مقاومت آنتی بیوتیکی یکی از مهمترین معضلات در مدیریت مبتلایان به بیماری های عفونی است. خوشبختانه در طی هفت دهه اخیر حساسیت این باکتری به پنی سیلین، بدون هیچ گونه علت شناخته شده ای تغییر نکرده است (13) ولی افزایش مقاومت دارویی به اریترومايسين در سه دهه گذشته افزایش چشم گیری داشته است (7) که با مطالعه ما (18% موارد) مطابقت دارد و این امر شاید به دلیل مصرف بی رویه و نابجای این آنتی بیوتیک باشد.

نتیجه گیری

به عنوان یک نتیجه گیری کلی، یافته های این تحقیق اولین گزارش تیپ بندی استرپتوکوکوس گروه A جدا شده از موارد حلقی در غرب استان مازندران، کشور ایران است که حضور جمعیت نامتجانسی از استرپتوکوکوس گروه A (4 تیپ) را نشان می دهد که از میان آنها پدیدار شدن تیپ emm86 این باکتری از نمونه های حلقی دارای اهمیت می باشد.

مطالعات همه گیری شناسی توزیع تیپ های emm استرپتوکوکوس گروه A در کشور و یا ناحیه خاصی از آن بواسطه تغییراتی که در همه گیری شناسی استرپتوکوکوس گروه A رخ می دهد، اهمیت زیادی پیدا کرده است، علاوه بر این داده های حاصل از این مطالعات، جهت ساخت و توسعه واکسن چند ظرفیتی برای پیشگیری از عفونتهای استرپتوکوکوسی گروه A ضروری می باشد (8)

مشخص شده که روش مبتنی بر تعیین توالی ژن emm از ویژگی و صحت بالایی جهت تیپ بندی استرپتوکوکوس گروه A برخوردار می باشد (4) مطالعه ای در خصوص همه گیری شناسی مولکولی استرپتوکوکوس گروه A در ایران گزارش نشده است ولی در مطالعه مشابهی در برزیل بر روی نمونه های دهانی حلقی، برجسته ترین تیپ های شناخته شده emm22 و emm1 بوده، که با نتایج حاصل از مطالعه ما متفاوت می باشد (4) علاوه بر این نتایج حاصل از مطالعات ما اختلافات آشکاری را با نتایج گزارش شده در سایر نقاط جهان نشان میدهد. بطوریکه شایع ترین تیپ های گزارش شده از موارد حلقی در قاره آسیا به ترتیب emm44 و emm12 و emm75، در قاره آفریقا emm75، emm12 و emm3 و در کشورهای پیشرفته اقتصادی emm12 و emm1 و emm4، در آمریکای لاتین emm12 و emm3 و emm22، در استرالیا و نواحی پاسیفیک emm5 و emm11 و emm9 و در کشورهای شرق میانه emm12 و emm1 می باشند (2, 10, 11) در این مطالعه شاخص ترین تیپ های شناخته شده به ترتیب emm5 و emm12 و emm79 و emm86 بودند، که mm12 تقریباً در اکثر نقاط جهان وجود دارد

References

- 1-Lakshmana Gowda K, John Melbin J, Patil SA, and et al. Prevalence of emm types of Group A streptococci recovered from school children and hospital patients in Bangalore City, India. *World J Microbiol Biotechnol*. 2010; 27:319-323.
- 2-Steer AC, Law I, Matatolu L, Beall BW, Carapetis JR. Global emm type distribution of group A streptococci: systematic review and implications for vaccine development. *Lancet Infect Dis*. 2009; 9:611-616.
- 3-Colman G, Tanna A, Efstratiou A, Gaworzewska E.T. The serotypes of *Streptococcus pyogenes* present in Britain during 1980–1990 and their association with disease. *J Med Microbiol*. 1993; 39:165–178.
- 4-Beall B, Facklam R, Thompson T. Sequencing emm-specific PCR products for routine and accurate typing of group A streptococci. *J Clin Microbiol*. 1996 34: 953–958.
- 5-Montes M, Ardanuy C, Tamayo E, et al. Epidemiological and molecular analysis of *Streptococcus pyogenes* isolates causing invasive disease in Spain (1998–2009): comparison with non-invasive isolates. *Eur J Clin Microbiol Infect Dis*. 2011; 30:1295-1302.
- 6-Gerber MA. Antibiotic resistant in group A streptococci. *pediart. Clin Nam* 1995; 42:539-551.
- 7-Seppala H, Nissinen QY, Huovinen P. Three different phenotypes of erythromycin-resistance *Streptococcus pyogenes* in Finland. *J Antimicrob Chemother*. 1993 ; 32:885-891.
- 8-Dale JB, Penfound T, Chiang EY, Long V, Shulman ST, Beall B. Multivalent group A streptococcal vaccine elicits bactericidal antibodies against variant M subtypes. *Clin. Diagnost. Lab. Immunol*. 2005; 12: 833–836.
- 9-Freshi S, Alencar R, Higa F. Identification of group A beta hemolytic streptococcus strains in Brazil. *International Congress Series*. 2006: 34-37
- 10-Efstratiou A. Group A streptococci in the 1990s. *J. Antimicrob. Chemother*. 2000; 45:3–12.
- 11-Eisner A, Leitner E, Gebhard F, Kessler HH, Marth E. Prevalence of emm types and antibiotic resistance of group A streptococci in Austria. *Diagnosis Microbiology and Infection Disease*. 2006; 55:347-350.
- 12-Shulman S, Tanz R.R, Kabat W, Kabat K, Cederlund E, Patel D, Li Z, Sakota V, Dale JB, Beall B. US Streptococcal Pharyngitis Surveillance Group, Group A streptococcal pharyngitis serotype surveillance in North America. 2000–2002. *Clin. Infect. Dis*. 2004; 39 : 325–332.
- 13-Gracia M, Diaz C, Coronel P. Antimicrobial susceptibility of streptococcus pyogenes in central, eastern and Baltic European countries. *Diagn Microbiol Infect Dis*. 2009 ; 64:52-56.